

Nakon smanjenja nivoa zagađenja vazduha tokom leta, pre svega zbog povoljnih meteoroloških uslova, jesen i početak zime obeležio je povratak zagađenja u naše gradove. Uporedo sa porastom zagađenja rastao je i otpor građana. Inicijativa Ne davimo Beograd organizovala je više protesta u Beogradu povodom ovog pitanja, protesti, akcije i performansi organizovani su i u drugim gradovima. Sve više organizacija civilnog društva kao i neformalnih inicijativa se priključilo borbi za čist vazduh.

Tokom 2020. nastavljani su napadi na preostala javna dobra, a pošto su fabrike davno privatizovane, na udaru se našla priroda.

U julu se na udaru našao Košutnjak, gde je novi plan detaljne regulacije za „Avala Film“ predvideo da 70% postojeće šume bude pretvoreno u građevinsko zemljište gde je predviđena izgradnja skoro 570 hiljada kvadrata novog stambenog i komercijalnog prostora. U decembru je na red došlo Makiško polje, glavna vodoizvorišna zona Beograda. Planom detaljne regulacije za ovaj deo planirana je prenamena 425 ha poljoprivrednog u građevinsko zemljište; redukovanje šume sa 90 ha na 49ha; redukovanje zelenih površina sa 93ha na 70ha, uz izgradnju oko 10.000 stambenih jedinica. Ovakva gradnja ugrozila bi vodosnabdevanje Beograda.

Godinu za nama obeležio je i nastavak borbe protiv izgradnje mini-hidroelektrana, čije će subvencionisanje biti nastavljeno i u narednoj godini. Problem subvencionisanja „obnovljivih“ izvora energije u Srbiji ostaje na dnevnom redu i za narednu godinu. Dok se čeka izmena propisa, meštani Rakite uz pomoć građana iz svih krajeva Srbije tokom radne akcije uklonili su deo cevovoda MHE Zvonce iz korita Rakitske reke.

Jedna od najvećih pretnji prirodi u zapadnoj Srbiji predstavlja planirano otvaranje rudnika litijuma. U lozničkom kaju održano je više protesta protiv ove ekološki ali socijalno štetne „investicije“. Ovaj kao i mnoge druge procese koji su povezani sa narušavanjem kvaliteta životne sredine karakteriše gotovo potpuno isključivanje javnosti iz procesa odlučivanja. Za kraj godine ostaje nada da nas je globalna pandemija koronavirusa nešto naučila. Da ukoliko želimo da umanjimo šansu za pojavu nekih budućih virusa neophodno je smanjiti pritisak na prirodu. A ukoliko želimo da spasemo planetu a time i sebe neophodna je promena sistema, jer je trenutno 1% najbogatijih koji poseduju ukupno 44% globalnog bogatstva, odgovorno za 15% ukupnih ugljeničnih emisija, dok 50% najsiromašnijih (preko 3.1 milijarda) u periodu 1990-2015 doprinelo je samo sa 7% ukupnih ugljeničnih emisija, a najviše su izloženi posledicama klimatskih promena.

Izvor: masina.rs

Prošla godina u Srbiji protekla je u ekološkim problemima ali i
borbom za životnu sredinu